

ner, men skal der da indløses saa mange af dem, at det til enhver Tid cirkulerende Antal svarer til den til enhver Tid i Behold værende Aktiekapital? Der maa have en Bestemmelse derom, thi ellers staar man ligeoverfor en Fordring i Loven, som der ikke er givet noget Middel til at fyldestgjøre. — Hvad Forslaget under Nr. 12 angaar, da tror jeg, at man gjør mere Skade ved det, end man opnaar nogen Gavn derved. Jeg er fuldstændig enig med de Herrer i, at der ikke skal tillades noget egentligt Lotteri eller gives nogen Præmie igjennem en Lodtrækning, og forsaavidt man altsaa vil modarbejde dette, skal jeg være med til ligefrem at indsette et Forbud derimod, forsaavidt man maatte finde, at den bestaaende Lovgivning lader nogen Tvivl tilbage om, hvorvidt der er et absolut Forbud imod danske Præmier; men det forekommer mig, at der er et stort Skridt imellem at erklære sig imod dette, som jeg ikke er bange for at kalde et Uvæsen, og saa til den i og for sig naturlige Fremgangsmaade, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Friederiksen) har erklæret for at være den, man tænkte paa i den Plan, hvorefter Obligationerne skulde amortiseres. Det er jo ganske sikkert af stor Betydning, at disse Obligationer kunne holdes i en høj Pris, og naar nu Verden en Gang er saaledes, at man betragter det som et Middel til at kunne faae noget Mere for dem, at man ved Udgiften til en Udtrækning kan faae sine Penge tilbage (Afbrydelse); jeg beder om Forladdelse, dette kan ikke kaldes et Lotteri, det kan ikke kaldes nogen Lodtrækning, det følger af Obligationerne, og der er ikke Spørgsmaal om, at man, uden at eie Obligationer, overhovedet kan faae nogensomhelst Præmie. Det er efter min Formening et ganske simpelt Betalingsvilkkaar, og slet ikke Andet, og det forekommer mig ikke, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at forbyde det. Følgen af, at man forbyder det, bliver naturligvis den, at Laanene blive kostbarere (Modsigelse), jo, det maa blive Følgen deraf; man maa da gjennem en højere Rente søge at holde Obligationerne oppe, eller ogsaa kan hverken Banken eller nogen Anden betale nærværd pari for Obligationerne, og jeg kan ikke

se, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at træffe Foranstaltninger, der skulde medføre en af disse Følger. Men, som sagt, er der kun Spørgsmaal om at forhindre Præmier ved Lodtrækning, skal der ikke være det Mindste fra min Side i Veien for, at ligefrem et Forbud derom optages i Loven; det derimod, der staar i Vædringsforslaget under Nr. 12, er efter min Formening ikke saaledes, at man bør vedtage det. — Vædringsforslaget under Nr. 13 kan jeg egentlig ikke se er nødvendigt, men jeg kan heller ikke se, at der kan være Noget imod at vedtage det. I det Dieblif, der stilles andre Obligationer — (Gad: Af samme Bessaffenhed) — nei, af bedre Bessaffenhed, af den Bessaffenhed, at de overhovedet kunne optages i Sonden —, ser jeg ikke rettere, end at der ikke er Noget til Ginder for, at de andre Obligationer kunne gaa ud, og man har aldeles Intet mere med dem at gjøre; det bliver Bankbestyrelsens Sag, hvorledes den vil forholde sig med dem; men ønsker man at vedtage Forslaget, kan jeg ikke se, at der fra min eller fra Nogens Side kan være Noget at erindre derimod. — Hvad Forslagene under Nr. 14, 15 og 16 angaar, da tilstaar jeg, at jeg ikke anser Forslaget under Nr. 14 for at være saa uskylldigt, som det i det Hele er blevet anset for; men naar ærede Medlemmer, der staa Banken nær, ikke finde nogen Betænkkelighed ved at gaa ind derpaa, saa vil jeg heller ikke just stærkt pointere mine Betænkkeligheder. Men jeg kan dog ikke undlade at sige, at jeg tror, at det er en Regel, som man overhovedet i alle Banker fastholder, at man ikke tillader Alle og Enhver at lige ind i Bankens hele Forretning, jeg tror ikke, at man vil tillade Andre end bestemte Folk at faae en saa detailleret Indsigt ikke blot i Bankens Transaktioner, men ogsaa med Hensyn til de Folk, hvormed den gjør Transaktioner. Jeg for mit Vedkommende nærer saaledes ikke saa ganske saa Betænkkeligheder ved Forslaget, med mindre det indskrænkes, hvad der ogsaa forekommer mig at være tilstrækkeligt til Hypothekafdelingen alene; der kan jeg ikke se, at der er noget af disse delikate Hensyn, som en Bankbestyrelse ellers kan være nødt til at tage, der kunne træde i Veien for at lade Offentligheden se igjennem